

พระราชบัญญัติ

การบริหารจัดการระบบตัวร่วม

พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการระบบตัวร่วม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การกำกับดูแลการบริหารจัดการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
เป็นมาตรฐานเดียวกันและบูรณาการให้เกิดอัตราค่าโดยสารร่วม อันจะทำให้ประชาชนผู้ใช้บริการ
ได้รับความสะดวกและความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนรูปแบบ
การเดินทางจากขนส่งส่วนบุคคลเป็นการเดินทางโดยระบบขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ปัญหาการจราจรและ

ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารจัดการระบบตัวร่วม พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบตัวร่วม” หมายความว่า ระบบชำระค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการในการใช้บริการขนส่งสาธารณะทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งใช้มาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วม ไม่ว่าจะการใช้บัตรหรือสิ่งอื่นใดแทนการใช้บัตรก็ตาม

“ศูนย์บริหารจัดการรายได้กลาง” หมายความว่า การให้บริการประมวลผล รับส่งข้อมูลการใช้งาน และคำนวณปริมาณการใช้งาน รวมทั้งจำนวนเงินการใช้งานของระบบตัวร่วมจากการทำธุรกรรมในระบบขนส่งสาธารณะ เพื่อจัดสรรรายได้และหักบัญชี

“การให้บริการออกบัตรชำระค่าโดยสารในระบบตัวร่วม” หมายความว่า การให้บริการออกบัตรหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้แทนบัตรเพื่อชำระค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการแก่ผู้ใช้บริการขนส่งสาธารณะที่มีมาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วม

“การให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ” หมายความว่า การให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“อัตราค่าโดยสารร่วม” หมายความว่า ค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการในกรณีที่มีการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมต่อต่างรูปแบบกันหรือระหว่างผู้ให้บริการขนส่งต่างราย โดยคำนวณอัตราค่าโดยสารจากจุดต้นทางไปยังจุดปลายทาง ตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ขนส่งสาธารณะ” หมายความว่า การขนส่งผู้โดยสารโดยระบบขนส่งสาธารณะ ทั้งรูปแบบทางถนน รูปแบบทางราง หรือรูปแบบทางน้ำ

“ผู้ให้บริการขนส่ง” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน ที่ให้บริการขนส่งสาธารณะ

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการระบบตัวร่วม

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการระบบตัวร่วม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายระบบตัวร่วม

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมระบบตัวร่วม

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมระบบตัวร่วม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าโดยสารร่วม กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายระบบตัวร่วม

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายระบบตัวร่วม ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสองคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการขนส่งทางราง อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ด้านการเงิน ด้านการตลาด ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการระบบตัวร่วม

ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยความสะดวกจะแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

(๘) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่ได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีนับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๙) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง เว้นแต่ได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีนับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๑๐) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๑๑) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการของนิติบุคคลซึ่งประกอบการเกี่ยวข้องกับการขนส่งสาธารณะ

(๑๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการระบบตัวร่วม

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ

ที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งไว้แล้ว ทั้งนี้ ในกรณีการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหากวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารจัดการระบบตัวร่วมในการขนส่งสาธารณะ การพัฒนาระบบตัวร่วม หรือการพัฒนาการบริหารจัดการระบบตัวร่วม รวมทั้งกิจการที่เกี่ยวข้อง

(๒) ให้ความเห็นชอบมาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วมและรูปแบบของบัตรชำระค่าโดยสาร

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณอัตราค่าโดยสารร่วมตามมาตรา ๓๑

(๔) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการหรือแนวทางในการสนับสนุนระบบตัวร่วมหรือการดำเนินงานของกองทุนให้มีประสิทธิภาพหรือให้การอุดหนุนประชาชนผู้ใช้บริการการขนส่งสาธารณะ

(๕) กำหนดนโยบายการนำส่งเงินเข้ากองทุนและการใช้จ่ายเงินกองทุน

(๖) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ใด มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การบริหารจัดการระบบตัวร่วม

ส่วนที่ ๑

การกำกับดูแล

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและเสนอนโยบาย มาตรการ หรือแนวทางในการบริหารจัดการระบบตัวร่วม มาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วม และรูปแบบของบัตรชำระค่าโดยสารต่อคณะกรรมการ

(๒) ศึกษาวิจัย รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการและมาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วม และโครงสร้างอัตราค่าโดยสารร่วมเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) ออกประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(ก) มาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วมและรูปแบบของบัตรโดยสาร

- (ข) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบตัวร่วม
- (ค) การเชื่อมต่อระบบตัวร่วมระหว่างผู้รับใบอนุญาต
- (ง) การบริหารจัดการที่ความปลอดภัยของระบบตัวร่วม
- (๔) กำกับดูแล ติดตาม และตรวจสอบมาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วมและรูปแบบของบัตรโดยสารของผู้รับใบอนุญาต และผู้ให้บริการขนส่ง
- (๕) กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของผู้รับใบอนุญาต และรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับตามมาตรา ๑๓ (๓) แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบอนุญาตให้เอกชนประกอบกิจการขนส่งสาธารณะในระบบตัวร่วม นำหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่กำหนดในประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้น ไปใช้บังคับ โดยกำหนดไว้ในสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒

การประกอบกิจการระบบตัวร่วม

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลาง การให้บริการออกบัตรชำระค่าโดยสารในระบบตัวร่วม และการให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาการให้บริการระบบตัวร่วม หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างระบบตัวร่วม หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชน ให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้การประกอบกิจการขนส่งสาธารณะใดเป็นกิจการที่ต้องใช้ระบบตัวร่วม และต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ก่อนเสนอให้ตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการเจรจาและทำความเข้าใจร่วมกับผู้ประกอบกิจการขนส่งสาธารณะที่จะอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง

รวมถึงดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามความเหมาะสม และนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการระบบตัวร่วมมีสามประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลาง

(๒) ใบอนุญาตการให้บริการออกบัตรชำระค่าโดยสารในระบบตัวร่วม

(๓) ใบอนุญาตการให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด สหกรณ์ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือนิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) มีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วในแต่ละประเภทการให้บริการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) มีฐานะทางการเงินและการดำเนินงานที่มั่นคงที่แสดงให้เห็นว่าสามารถดำเนินธุรกิจและให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง และไม่มีความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้บริการ

(๔) มีกรรมการอย่างน้อยหนึ่งคน ซึ่งมีสัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นสหกรณ์ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม (๒)

ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๙ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย และยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่มิคำสั่งยกเลิกการล้มละลายหรือปลดจากล้มละลาย

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง
หลักทรัพย์ วังราวทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก
หรือรับของโจร ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่ก็ตาม หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้อง
คำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเคยต้องคำพิพากษา
ถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ซึ่งมีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนการอนุญาต
การประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้พ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่คำสั่งเพิกถอนการอนุญาต

(๖) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัดเพราะเหตุ
มีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชน
เป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการประกอบกิจการ
ระบบตัวร่วมโดยมิได้รับอนุญาต

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตโอนสิทธิตามใบอนุญาตให้บุคคลอื่นไม่ว่าทั้งหมดหรือ
บางส่วน เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องให้บริการระบบตัวร่วมอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดชะงัก
ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุอันทำให้หรือจะทำให้การให้บริการระบบตัวร่วมต้องหยุดชะงัก ให้ผู้รับ
ใบอนุญาตแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบโดยทันที และดำเนินการแก้ไขเหตุดังกล่าวให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในกรณีผู้รับใบอนุญาตจะพักหรือหยุดให้บริการระบบตัวร่วม ผู้รับใบอนุญาตจะต้องแจ้งให้
สำนักงานทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนด

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการระบบตัวร่วมต้องได้รับ
ความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งจัดทำหนังสือแจ้งขอเลิกประกอบกิจการให้สำนักงานทราบล่วงหน้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือแล้ว ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการจนกว่าจะเลิกประกอบกิจการก็ได้

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบกิจการระบบตัวร่วมให้เป็นไปตามมาตรฐานทางเทคโนโลยีของระบบตัวร่วม

(๒) บำรุงรักษา ซ่อมแซม และแก้ไขปรับปรุงระบบตัวร่วม หรือเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบกิจการระบบตัวร่วมให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามมาตรฐาน และให้บริการประชาชนในระบบขนส่งสาธารณะได้อย่างต่อเนื่อง

(๓) รวบรวมและประมวลผลข้อมูลการใช้บริการระบบตัวร่วม ข้อมูลการเดินทาง และข้อมูลผู้ให้บริการ ตามที่สำนักงานร้องขอ เพื่อรายงานต่อสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๔) จัดส่งรายงานการประกอบกิจการและกระแสเงินสดทุกหกเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้ใช้บริการอันเนื่องมาจากการให้บริการระบบตัวร่วมเพื่อรายงานต่อสำนักงาน

(๖) นำส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๖

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นและผู้รับใบอนุญาตนั้นมีการร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ถูกฟ้องล้มละลาย หรือถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวแจ้งให้สำนักงานทราบทันที ตามวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เว้นแต่ปรากฏ

ข้อเท็จจริงว่าลักษณะดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประชาชน รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทันที

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

(๒) ประกอบกิจการโดยทุจริตหรืออาจทำให้ประชาชนเสียหาย

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีคำสั่งให้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๒๖ แต่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ไม่ว่าจะมีความคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาต

เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้สำนักงานประกาศการเพิกถอนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ ให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตยังคงมีหน้าที่รับผิดชอบในการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วก่อนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต โดยมีให้เกิดผลเสียหายหรือกระทบต่อผู้ใช้บริการ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการมอบหมายให้สำนักงานหรือหน่วยงานเข้าดำเนินการแทนโดยจ้างพนักงานของผู้รับใบอนุญาตได้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทน ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดจากการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๐ ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมิได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

ในกรณีที่นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น

หมวด ๓

อัตราค่าโดยสารร่วม

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณอัตราค่าโดยสารร่วม โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม ความเสมอภาค และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ และหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ ประกอบกัน

(๑) การบูรณาการอัตราค่าโดยสารร่วมระหว่างระบบขนส่งสาธารณะที่ต่างระบบและต่างผู้ให้บริการขนส่งของระบบขนส่งสาธารณะในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัดอื่น โดยคำนึงถึงความได้สัดส่วนและสมดุลของอัตราค่าโดยสารร่วมนั้นต่อต้นทุนที่แตกต่างกันของบริการขนส่งสาธารณะแต่ละระบบและแต่ละพื้นที่

(๒) ค่าใช้จ่ายตามปกติของการประกอบกิจการให้บริการขนส่งสาธารณะ ตามประเภท และลักษณะของการให้บริการ โดยคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจและดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป

(๓) สิทธิของผู้โดยสารที่เป็นผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส

(๔) สิทธิของผู้รับใบอนุญาตตามสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ รวมถึงแนวทางการชดเชยและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้ให้บริการขนส่งและผู้ให้บริการ ตลอดจนการแข่งขันที่เป็นธรรม

(๕) สภาพเศรษฐกิจ สังคม การลงทุน หรือเทคโนโลยี โดยต้องพิจารณาความคุ้มค่า ต้นทุน ผลประโยชน์ เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ เพื่อไม่เป็นการก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังแก่รัฐเกินสมควร

ให้คณะกรรมการเปิดเผยสูตรหรือวิธีการที่ใช้ในการคำนวณเพื่อกำหนดอัตราค่าโดยสารร่วม รวมทั้งข้อมูลค่าตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณ

มาตรา ๓๒ อัตราค่าโดยสารร่วมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณอัตราค่าโดยสารร่วมที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๑

มาตรา ๓๓ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบอนุญาตให้เอกชนประกอบกิจการขนส่งสาธารณะในระบบตัวร่วมต้องนำอัตราค่าโดยสารร่วมที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ ไปใช้บังคับ โดยกำหนดไว้ในสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

กองทุนส่งเสริมระบบตัวร่วม

มาตรา ๓๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมระบบตัวร่วม” ในสำนักงาน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อสนับสนุนในการดำเนินงาน การพัฒนา และการส่งเสริมเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบตัวร่วม
- (๒) เพื่อส่งเสริมและอุดหนุนประชาชนผู้ใช้บริการระบบตัวร่วมให้สามารถใช้ระบบขนส่งสาธารณะด้วยความสะดวก โดยมีต้นทุนการเดินทางที่สมเหตุสมผล
- (๓) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระบบตัวร่วมของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากการเข้าร่วมระบบตัวร่วม
- (๔) เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตก็ยืมสำหรับดำเนินการลงทุน ปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการระบบตัวร่วม

มาตรา ๓๕ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
 - (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 - (๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
 - (๔) เงินที่ผู้รับใบอนุญาตนำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง
 - (๕) เงินที่ผู้รับใบอนุญาตการให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะนำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง
 - (๖) เงินที่ได้รับจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
 - (๗) เงินค่าปรับเป็นพินัย
 - (๘) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่กองทุน
 - (๙) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- เงินอุดหนุนตาม (๒) ให้รัฐมนตรีดำเนินการขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสมทบเข้ากองทุนในแต่ละปีงบประมาณตามความจำเป็น

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำส่งเงินเข้ากองทุน โดยเงินที่นำส่งเข้ากองทุนให้หักจากรายได้จากการประกอบกิจการระบบตัวร่วม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดภายใต้กรอบนโยบายของคณะกรรมการตามมาตรา ๙ (๕)

ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบอนุญาตให้เอกชนประกอบกิจการการให้บริการระบบ
ตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะกำหนดให้มีการนำส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๕ (๕) ไว้ในสัญญา
สัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการจัดตั้งหรือปรับปรุงศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางเฉพาะส่วนที่ดำเนินการ
โดยสำนักงาน

(๒) สนับสนุนผู้รับใบอนุญาตการให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ ซึ่งให้บริการ
ขนส่งผู้โดยสารทางถนน ทางราง และทางน้ำ ในการลงทุนพัฒนาระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ

(๓) ส่งเสริมและอุดหนุนผู้รับใบอนุญาตการให้บริการระบบตัวร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัดอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
โดยคำนึงถึงความได้สัดส่วนและสมดุลของการส่งเสริมหรืออุดหนุนต้นทุนที่แตกต่างกันของบริการ
ขนส่งสาธารณะแต่ละระบบและแต่ละพื้นที่ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประชาชน และ
ความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

(๔) ส่งเสริมและอุดหนุนประชาชนผู้ใช้บริการระบบตัวร่วม ให้สามารถใช้ระบบขนส่งสาธารณะ
ด้วยความสะดวก โดยมีต้นทุนการเดินทางที่สมเหตุสมผล

(๕) ให้ผู้รับใบอนุญาตกั๊ยืมสำหรับดำเนินการลงทุน ปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการระบบ
ตัวร่วม

(๖) สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาหรือวิจัยเพื่อการพัฒนา ระบบตัวร่วม

(๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

การใช้จ่ายเงินกองทุนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และต้องจัดให้มีการแยกบัญชี
ตามกิจการที่ใช้จ่ายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการบริหารรายงานผลการดำเนินงานของกองทุน
ให้คณะกรรมการทราบเป็นรายไตรมาส

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตาม (๗) ให้รวมถึงเงินที่นำส่งคืนการรถไฟฟ้าขนส่ง
มวลชนแห่งประเทศไทยและภาวะผูกพันที่เกี่ยวข้อง

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนหกคน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการขนส่งทางราง อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลางและอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการลงทุน ด้านกฎหมาย ด้านขนส่ง ด้านเทคโนโลยี หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้มอบหมายข้าราชการของสำนักงานจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๘) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ให้นำมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการ สถานที่ตั้ง หรือสถานที่ซึ่งรวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ประกอบกิจการระบบตัวร่วม ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบกิจการ สิทธิทรัพย์ และหนี้สิน รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบกิจการระบบตัวร่วม

(๒) สั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือการดำเนินคดี

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

หมวด ๖

มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๓ (๓) ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองล้านบาท

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะซึ่งมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องใช้ระบบตัวร่วมและต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๖ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือคำสั่งตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่แก้ไขปัญหาจากการร้องทุกข์จากผู้ใช้บริการตามมาตรา ๒๓ (๕) ภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดตามมาตรา ๓๖ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๖ ค่าปรับเป็นพินัยตามความในหมวดนี้ไม่ต้องส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุน

หมวด ๗

โทษทางอาญา

มาตรา ๔๗ ผู้ใดประกอบกิจการระบบตัวร่วมโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางที่ไม่ดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดรู้ว่ามิหรือจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลางแล้ว โดยทุจริต ยักยอก ชุกซ่อน รับ หรือจัดการเงินรับล่วงหน้าของผู้ประกอบกิจการดังกล่าวได้รับไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายระบบตัวร่วมประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ กับให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๔) ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๓ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าโดยสารร่วมตามมาตรา ๓๒ แล้ว ในกรณีที่อัตราค่าโดยสารร่วมดังกล่าวจะกระทบต่อสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ แล้วแต่กรณี ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่สัญญากับเอกชนดำเนินการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน สัญญาร่วมลงทุน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการระบบขนส่งสาธารณะ แล้วแต่กรณี ให้สอดคล้องกับอัตราค่าโดยสารร่วมที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงประกาศกำหนดอัตราค่าโดยสารร่วมใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่สัญญากับเอกชนรายงานต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดรายงานความคืบหน้าของการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาสัมปทาน สัญญาร่วมงาน หรือสัญญาร่วมลงทุน แล้วแต่กรณี ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบทุกหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อนุทิน ชาญวีรกูล

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการศูนย์บริหารจัดการรายได้กลาง	ฉบับละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตการให้บริการออกบัตรชำระค่าโดยสารในระบบตั๋วร่วม	ฉบับละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตการให้บริการระบบตั๋วร่วมในระบบขนส่งสาธารณะ	ฉบับละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการขนส่งผู้โดยสารในระบบขนส่งสาธารณะมีผู้ให้บริการหลายราย โดยผู้ให้บริการแต่ละรายมีต้นทุนในการจัดทำและบริหารจัดการระบบการจัดเก็บค่าโดยสารหรือค่าธรรมเนียมของตนเองอันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ต้นทุนในการให้บริการระบบขนส่งสาธารณะอยู่ในอัตราสูง และประชาชนผู้ใช้บริการต้องรับผิดชอบต้นทุนดังกล่าวของผู้ประกอบการทุกระบบ ซึ่งนอกจากจะเป็นต้นทุนและภาระของประชาชนแล้ว ยังทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บริการขนส่งสาธารณะอีกด้วย ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนผู้ใช้บริการให้สามารถใช้บัตรโดยสารใบเดียวในการเดินทางได้ทุกระบบขนส่งสาธารณะ อันเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางจากขนส่งส่วนบุคคลเป็นการเดินทางโดยระบบขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ปัญหาการจราจร และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายในด้านต้นทุนการจัดทำและบริหารจัดการระบบการจัดเก็บค่าโดยสารหรือค่าธรรมเนียมของผู้ประกอบการอันจะทำให้สามารถลดค่าโดยสารลงอันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้ใช้บริการ สมควรกำหนดให้มีการบริหารจัดการร่วมกันในรูปแบบระบบตั๋วร่วมและบูรณาการให้เกิดอัตราค่าโดยสารร่วม โดยการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมระบบตั๋วร่วมสนับสนุนการดำเนินงานการพัฒนา และการส่งเสริมเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบตั๋วร่วม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้